

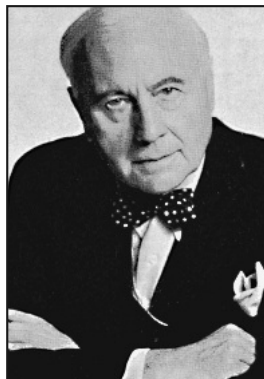
Dlaczego Brytyjczycy powinni z dumą opuścić „brukselską UE”

„Brukselska UE” grozi rządowi i mieszkańcom Wielkiej Brytanii żądając od Brytyjczyków aż 100 miliardów Euro za Brexit, chcąc ich w ten sposób ukarać. Po wszechnie wiadomo, że jedynym sposobem, aby wymusić na Brytyjczykach zapłacenie takiej kwoty jest przedstawienie tej sprawy, zdominowanemu przez Brukselę - Europejskiemu Trybunałowi Sprawiedliwości. Brukselscy biurokraci są zdeterminowani, aby wykorzystać ten „trybunał” jako instrument groźby i zastraszenia.

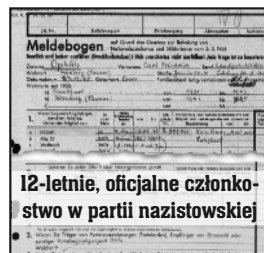
Niezwykle ważnym jest, aby informować społeczeństwo o wątpliwej historii powstania tego Trybunału, jak również o kryminalnej przeszłości jego założycieli. Czołowym architektem Trybunału był niemiecki prawnik, który wiernie służył niemieckiemu przemysłowi i państwu nazistowskiemu w latach 1933-1945: C. F. Ophuels.

1941 r. Po przejściu władzy przez nazistów, Ophuels - niemiecki prawnik, został czo-

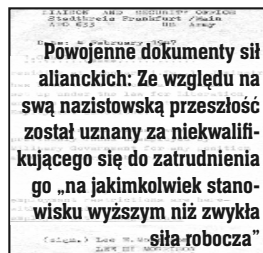
Carl Friedrich Ophuels:
„Politycznie niezawodny” nazista - ojciec założyciel Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości

łowym ekspertem we wpływowym Sądzie Patentowym we Frankfurcie nad Menem, mieście gdzie mieściła się również główna siedziba niemieckiego kartelu IG Farben (złożonego m.in. z Bayer, BASF, Hoechst i innych firm chemicznych). Dzięki temu stanowisku Ophuels miał doskonałą okazję do zapoznania się ze wszystkimi sporami patentowymi dotyczącymi zajęcia przez IG Farben przemysłu chemicznego w podbitych krajach Europy.

17 grudnia w głównej siedzibie partii nazistowskiej we Frankfurcie, w oficjalnym piśmie do rektora Uniwersytetu Frankfurckiego potwierdzono, że Ophuels jest „politycznie wiarygodnym” nazistą.

1946 r. Powojenny kwestionariusz denazyfikacyjny

Ophuelsa ostatecznie dowodzi, że był on członkiem nazistowskiej partii NSDAP. Wstąpił do partii już w pierwszym roku po przejściu władzy przez nazistów w 1933 r. i otrzymał nr członkowski 2399061.

1947 r. Ze względu na swoją nazistowską przeszłość Alianckie Biuro Bezpieczeństwa określiło Ophuelsa jako niekwalifikującego się do zatrudnienia go „na jakimkolwiek stanowisku wyższym niż zwykła siła robocza”.

1949 r. Walter Hallstein - niemiecki prawnik, główny architekt i pierwszy prezy-

dent „brukselskiej UE”, miał zupełnie inny pogląd na kwalifikacje Ophuelsa w porównaniu do oceny Alianckiego Biura Bezpieczeństwa. Nie była to niespodzianka, ponieważ Hallstein był członkiem oficjalnej delegacji nazistowskiej wysłanej w 1938 r. do Rzymu do Mussoliniego, która miała na celu zaplanowanie struktur powojennej Europy, już po domniemanym zwycięstwie Państw Osi. Dlatego też Hallstein promował swojego „ideologicznego brata” Ophuelsa na „ambasadora” w Brukseli i uczynił go swoją prawą ręką w konstruowaniu „brukselskiej UE”.

1957 r. 16 lat od momentu wydania, przez główne biuro partii nazistowskiej we Frankfurcie, pochlebnej opinii o „politycznie niezawodnym” nazistcie, Ophuels podpisuje „Statut Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości” jako jego główny architekt i inicjator.

Dziś musimy zdać sobie sprawę z faktu, że Europejski Trybunał Sprawiedliwości - najwyższy organ prawny dzisiejszej „brukselskiej UE” - został zaprojektowany i podpisany przez interesariuszy nazistowskiego kartelu IG Farben, w tym zadeklarowa-

nych członków partii nazistowskiej. „Brukselska UE” zdołała ukryć przed nami ten przerażający fakt na ponad pół wieku.

Teraz, gdy prawda wyszła na jaw: legalność i moralne podstawy tego sztucznego tworu jakim jest „Europejski Trybunał Sprawiedliwości” ulegają rozpadowi. Brytyjczycy zasługują na uznanie za zdemaskowanie tej ciemnej strony „brukselskiej UE” i za przygotowanie drogi dla innych narodów, tak by te podążyły za ich przykładem.

Dla brytyjskiego rządu nadszedł teraz czas, aby przedstawić opinii publicznej dokumentację „denazyfikacji II Wojny Światowej” dotyczącą kryminalnej przeszłości Ophuelsa, Hallsteina i innych kluczowych budowniczych „brukselskiej UE”.

Więcej informacji na: www.reject-the-eu.co.uk

Dokumentacja zamieszczona na tej stronie jest kopią oficjalnych, powojennych dokumentów zebranych przez aliantów. Kopie tych dokumentów można znaleźć na tej stronie.